

В цьому номері:

Катерина Пономаренко

З українським словом до молодого покоління

10 листопада краєзнавчим відділом бібліотеки ім. Гончара та головою літературної спілки «Молода Просвіта» Наталею Кудрявченко була проведена зустріч з учнями школи №13, приурочена до дня української писемності та мови і 125-річчя альманаху «Степ».

Ведучі заходу розповіли школярам основні віхи історії України, які вплинули на розвиток національної писемності та мови, аби діти розуміли, в яких складних умовах формувалася наша культура, який довгий шлях вона пройшла перш ніж у нас з'явилася можливість вільно говорити і писати українською мовою.

Потім учням розповіли про появу на теренах Херсонщини альманаху «Степ», показали, як виглядав його перший випуск (1886 р.) і який вигляд має останній, 20-ий номер видання (2011 р.).

Виступила також херсонська письменниця й поетеса, член літературного об'єднання "Таврійський Первоцвіт" Людмила Крижанівська, яка розповіла присутнім про поетичні фестивалі і конкурси, у яких брала участь,

рекладів.

У перервах між виступами гостей та ведучих учні школи №13, вихованці вокального ансамблю «Орхідея», радували аудиторію милозвучними українськими піснями.

Наталія Кудрявченко в свою чергу представила літературну спілку «Молода Просвіта», коротко розповіла про цілі та здобутки організації. Потім вона прочитала декілька своїх віршів і запросила до слова молодих поетів – студентів ХДУ Марію Білу та Березневу Кет (=)

В принципі зустріч пройшла добре. Але це якщо не рахувати «відморожені» обличчя присутніх школярів. Хлопці, які сиділи в першому ряді весь час ехидно посміхалися і переговорювалися між собою, аж поки до них підсіла вчителька. Решта дітей робили вигляд, що слухають, але насправді ж по очах було помітно, що вони поки що далекі від цього всього, особливо від поезії.

На мою думку, заради блага обох сторін треба планувати такі заходи дещо інакше – запрошувати на зустрічі школярів, що навчаються в школах гуманітарного напрямку або старшокласників, які вже більш-менш розуміють, чого хочуть від життя. В іншому випадку подібні заходи – це лише зайва трата часу, як організаторів, так і запрошених.

Комплімент "СТУДІЇ"

Березнева Кет

Явилась "Студія" нова -
Неперевершена газета.
Така цікава і жива,
Тут і замітки, і памфлети.

Тут Мері Білої вірші,
Статті Ірини, репчік Жана.
Читайте "Студію" мерщій!
І буде щастя вам й пошана.

Її поважний чоловік
Василь Степанович читає
А це ще ліпше, ніж весь світ,
Бо краще читача немає!

Так хай ця ода для усіх
Не викликає злість і заздрість.
Хай викликає тільки сміх,
Бо лиш для цього ми старались!

Жан Руденко

Наша "Студія" поїхала в Київ
Гоу ту зе кепітал,
славний маршрут
Скоро будуть там гомоніти
Що за чудо з'явилося тут?
Це суперсамвидав, неймовірно
Хочемо друкувати на землях
столичних
Ось вона слава
на республіканському рівні
Все це зробив Микола
Жулинський.

Рівняймося на ізраїльську журналістику?

Мабуть, саме таке питання виникло у студентів, здебільшого саме майбутніх журналістів, під час зустрічі, що відбулася 26 жовтня у 256 аудиторії головного корпусу університету. Відкрив її перший проректор Олександр Володимирович Співаковський, представивши всім присутнім Марка Довева, першого секретаря посольства Ізраїлю в Україні. Але саму лекцію під назвою «На сцені та за лаштунками» провела Вікторія Долінська – ізраїльська журналістка, заступник головного редактора радіостанції «Река», член ради директорів Спілки журналістів Ізраїлю, член ради з преси Ізраїлю.

Юні акули пера могли почерпнути для себе досить корисні та цікаві відомості щодо особливостей ізраїльської журналістики у порівнянні з українською. Наприклад, однією з провідних її рис є відсутність цензури. Крім деяких випадків, коли інформація стосується воєнних питань та питань безпеки. При тому, що виконується це не на словах, а на справі. Говорити можна все, що за-

бажаєш, або що дозволить тобі рівень власної моралі та етики. Повне невтручання головного редактора чи безпосереднього начальства та відсутність політичного тиску або ж мо-

жливність цьому тиску не піддаватися, не втрачаючи впевненості у своїй безпеці, - чи не це простір для свободи слова, незаангажованої, достовірної інформації у ЗМІ? Єдиний закон, якого має дотримуватися кожний медійник – це «закон балансу», тобто рівноваги політичних сил у висвітленні того чи іншого питання. Саме це гарантує стовідсоткове дотримання об'єктивності.

Вікторія Долінська ділилася деяки-

ми цікавими фактами своєї біографії та прикладами із власного досвіду роботи на теренах ізраїльської журналістики. Як виявилось, в професії вона вперше заявила про себе вже в 13 років! У 90-х роках, переїхавши за кордон, продовжила працювати у ЗМІ. Але навіть сьогодні не втратила цікавості до професії. Як зазначила закордонна гостя, майбутніх журналістів не існує. Коли починаєш займатися цією справою – ти вже журналіст. На її думку, щоб знайти роботу за кордоном, достатньо володіти мовою, бути обізнаним, хоча б поверхово, в історії держави та менталітеті її громадян.

По закінченню лекції пані Долінська відповіла на питання студентів, які стосувалися передусім правових аспектів діяльності журналіста – Законів про інформацію, яких, як виявилось, в Ізраїлі існує 2, особливостей судової системи, яка є гарантом дотримання законодавства, статусу інтернету серед ЗМІ та розповіла про можливості працевлаштування молодих фахівців.

Спритний Василь

Ксенія Капризон

«Молода Просвіта» запрошує до співпраці

8 листопада в читальній залі бібліотеки ХДУ відбулася зустріч студентів ФФЖ із головою літературної спілки «Молода Просвіта» Наталею Кудрявченко.

Традиційно літературні заходи розпочинаються словами голови херсонської Спілки письменників України **Василя Загороднюка**. Тож і ця зустріч не виняток. Головний, але, як скромно зазначив сам літератор, «не найталановитіший поет Херсону» привітав студентство в поетичній формі. Проте одразу після привітання Василь Степанович крутнувся і...рраз - нема його! Мабуть, наш спритний Василь відправився на якийсь інший захід, адже, ми впевнені, в його організаторі не має вільної хвилиночки! Може, скоро ми будемо бачити Василя Степановича одночасно в декількох місцях? Хтозна... Поки що не перестасмо дивуватися, як йому вдається з'являтися скрізь саме тоді, коли потрібно, і завжди вчасно!

Молодіжно-просвітянська темати-

ка зустрічі зумовила акцент на юність, активність і, звісно, талановитість студентів. Адже творчість послуговується саме цими якостями, саме вони - рушійний механізм розвитку культури.

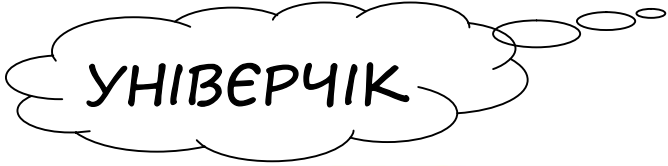
«Молода Просвіта» прагне до розвитку духовності, моральних принципів молоді та до піднесення культурного рівня в цілому», - зазначила Наталя. Також молода ланка так званої «дорослої» «Просвіти» тісно співпрацює з навчальними закладами, проводить семінари, зустрічі, концерти, надаючи змогу талантам реалізувати свій творчий потенціал.

«Зараз проводиться робота над творчим конкурсом «Покоління 21», за результатами якого буде видана 5-та збірка «Молода Муза». Окрім цього, - продовжує голова «Молодої Просвіти», - планується конкурс читців поезії та патріотично спрямованої прози «Оберіг», за підсумками якого у херсонському видавництві «Просвіта» також буде видана збірка творів».

Але чи не найбільш плідним та приємним проектом «Молодої Просвіти» можна вважати літературну кав'ярню «Літерра». Кожен останній четвер місяця бажаючі долучитись до культурного осередку мають змогу відвідати захід у приміщенні бібліотеки ім. Лавренюва. Адже ніщо не смакує так добре, як тепла кава у дружньому колі однодумців.

Наприкінці зустрічі надали слово молодим «просвітянкам» Наталі Підкамінній та Марії Білій. Силою своєї поезії вони довели, що молодість - не мірило таланту, а літературна майстерність - результат хисту і наполегливості.

Дніпрова Чайка:

«Хотіла б я хмарою бути...»

Нещодавно на Факультеті філології та журналістики ХДУ відбулося чергове засідання Всеукраїнської наукової конференції. Цього разу вона була присвячена 150-річчю з дня народження Дніпрової Чайки (Людмили Василевської-Березіної) – письменниці й поетеси, чия доля і творчість тісно пов'язана з Херсонщиною.

Для заходу, темою якого була «Літературна спадщина Дніпрової Чайки в історико-культурному контексті», свої праці надіслали науковці з 24 вузів, вчителі, магістранти, працівники музеїв та бібліотек. Усього організаторам конференції було надано 119 доповідей.

На жаль, чимало дослідників не змогли бути присутніми на конференції з причини відрядження або інших термінових наукових справ. Втім, інформації, яку почули студенти, було достатньо для того, щоб по-новому подивитися на постать Дніпрової Чайки, а для деякого - переконатися, що ця письменниця варта того, щоб з її творчістю ознайомитися.

Присутні почули доповіді гостей з Миколаєва, доцента теорії та історії літератури Інни Берези, співробітника Херсонського обласного крає-

знавчого музею Галини Мартинової, доцента кафедри українського літературознавства Галини Немченко, учителя вищої категорії Олесі Кузьменко, доцента кафедри журналістики Василя Загороднюка, доцента кафедри українського літературознавства Наталі Чухонцевої і, звісно, Івана Немченка.

Варто зазначити, що кафедра українського літературознавства ХДУ часто проводить заходи, присвячені відомим херсонцям. Викладачі намагаються привернути увагу громадськості до визначних митців слова рідного Херсону, до тих, чий імена, можливо, згадуються на всеукраїнському рівні не дуже часто, проте зайняли своє місце в становленні літературного процесу. Проте не завжди ці намагання отримують відгук від місцевої влади.

Один із найактивніших херсонських дослідників творчості Дніпрової Чайки, доцент кафедри українського літературознавства Іван Немченко повідомив, що в процесі конференції готується чергове звернення до міськради з проханням виділити гроші на вшанування пам'яті таврійських письменників.

В радянські часи, - говорить Іван Васильович, - такі письменники, як

Дніпрова чайка, Микола Чернявський та інші вважалися буржуазними націоналістами. Така традиція, на жаль, лишається і до сьогодні, бо наші викладачі-мовники іноді більше знають про сусідню державу, про вшанування пам'яті її діячів, а не наших, українських.

Думка дослідника Немченка є актуальною і злободенною, і не тільки в Херсоні. Здавалося б, безглуздо займатися популяризацією української мови в українських же містах. Але нам нагадування про наш славнозвісний етнос життєво необхідне. Тож літературознавцям низький поклон за їх хоча й майже безрезультатну, але все ж просвітницьку діяльність.

Студентка 3.6.1.

Історія зарубіжної журналістики пройшла на "ура"!

Як відомо, цей тиждень, який вже добігає кінця, був лекційним. З одного боку це дуже радувало студентів, а з іншого – часом сидіти 2-3 лекції навіть складніше, ніж 1 практичну... Проте непересічною для 361 групи видалася перша в цьому модулі лекція з історії зарубіжної журналістики.

Темою лекції була журналістика в Великобританії. Наш викладач з цієї дисципліни Ольга Віталіївна Рембецька задіяла на парі географічну карту, аби наочно показати нам розташування країни, і ноутбук, щоб ми побачили фото найвідоміших британських

діячів. Зокрема, приголомшив зовнішній вигляд мера Лондона Бориса Джонсона, у якого на додачу до слов'янського імені ще й чудернацька зачіска. Звісно, багато чого про Великобританію ми повинні знати ще зі школи, але я думаю, що я не одна, хто давно в ж е в с е з а б у в.

Можливо, комусь здасться, що це не дуже важлива інформація. Але ми скажемо «ні»! Адже викладачі, які стараються для нас,

повинні знати, що ми це цінуємо, що нам подобається небаїдухе ставлення до дисципліни, прагнення донести якомога більше знань. От студентів, наприклад, іноді хвалять за хороші роботи, відповіді тощо. А хто ж похвалить викладачів, якщо не ми? Дякуємо вам, наші любі, просто, без усілякого приводу, за те, що ви є! Ви у нас найкращі і найкрутіші!

Строительная ЕВРОэпопея

Евро 2012 везде на слуху, и не важно, имеешь ли ты какое-то к нему отношение, интересно ли оно тебе – о нем говорят везде. Говорят и делают, точнее строят. И речь сейчас не о спортивных, а о гостиничных комплексах... В практике прошлых стран – хозяек Евро, естественно, было строительство спортивных арен для проведения самого события, но братья за возведение гостиниц решались далеко не все. А в виду экономического кризиса гостиничная отрасль в подготовке к Евро 2012 «отхватила» не совсем большую денежную сумму на свое развитие.

А не преувеличенна ли вообще значимость самого события? И на руку ли оно Украине и Польше? Что делать потом с гостиницами, которые построят именно для Евро, ведь после спрос намного упадет? Кто будет работать тогда и потом в этих комплексах? Ряд вопросов можно продолжать долго.

По разным данным, во время Евро 2012 наша страна примет 600 тыс. – 1 млн. человек. Это прекрасно, но где эти люди будут жить? Давайте тогда построим N количество гостиниц, которые пару месяцев поработают, а потом будут пустеть. Особенно важно – построить 25 – этажный

отель «Hilton» в Киеве, как без него? Ничего, что позволит проживание в нем не могут среднестатистические украинцы, но выбора-то нет! И это будет далеко не один высококласный отель, срок строительства которых может длиться до 3 лет.

Мудрее поступили в Донецкой и Львовской областях: там больше внимания уделили реконструкции и строительству доступного жилья для простых болельщиков.

Напомню, что Евро-2012 примет Киев, Львов, Донецк, Харьков. В последнем количестве строительных объектов гостиничной сферы наименьшее среди остальных – 29. В Киеве же, например, до марта 2012 года планируют открыть 13 гостиниц.

Естественно, чемпионат поднимет престиж Украины и повысит прибыль транспортной отрасли, да и вообще даст заработать. Плюсов можно найти еще немало, но минусов никто не отменял. И последних, по закону жанра, всегда преимущественно больше. Вопрос о востребованности и окупаемости построенных гостиничных комплексов, а также дальнейших судьбах работников гостиничного бизнеса остается открытым.

Проблема з транспортом

Багато студентів, які навчаються в херсонських навчальних закладах, але мешкають не в місті, розмірковують, як тепер дібратися додому. "Укрзалізниця" вирішила відмінити рейси поїздів за такими напрямками: Херсон-Ясиновата, Херсон-Керч, Миколаїв-Нікополь, Миколаїв-Москва, Херсон-Харків через те, що «зменшилась кількість пасажирів».

Але з кожним разом, коли студент намагається купити білет, йому відповідають, що місць вже немає. І де ж менше пасажирів? Особливо важко буде тим, хто з Високопільського району і далі. Їздити на маршрутках дуже дорого, а на поїзді Миколаїв-Кривий Ріг не зручно, тому що він лише по парним числам. Не кожному студенту хочеться раз за разом пропускати пари.

Ця проблема хвилює не тільки студентів, а й інших людей, які живуть у селах. Кожен сподівається, що пустять хоча б якийсь транспортний засіб.

Зміни в гуртожитках

З 20 жовтня цього року в усіх гуртожитках при ХДУ відбулися зміни. Раніше вони працювали до 00:00, і того, хто запізнювався, не впускали, або студент отримував сувору догану.

Тепер кожен може приходити в будь-який час ночі. Але при цьому існує суворе правило. Студент має бути, по-перше, у тверезому стані, по-друге - дотримуватись тиші, бо після 22.00 в гуртожитку уже час сну.

Чи на краще нові зміни, ми не знаємо, адже багато батьків віддавали своїх дітей у гуртожиток заради того, щоб вони вночі ніде не вештались. Студентам добре, а от батькам - не дуже. Але сподіваємось, що молоді

люди будуть ставитися до цього серйозно і дотримуватимуться всіх правил студмістечка.

Он будет жить в наших сердцах...

Уже почти семь лет прошло с того дня, когда Украина потеряла одного из своих лучших гимнастов, когда родные и близкие потеряли дорогого им человека – Александра Михайловича Береша. Он покинул этот мир, будучи совсем молодым, полным сил, надежд и планов на будущее в возрасте 26 лет.

Александр за свою совсем короткую жизнь сумел добиться довольно больших высот, как в спорте, так и в личной жизни. Он в 2000 году в возрасте 22 лет стал бронзовым и серебряным призером олимпийских игр в Пекине, абсолютным чемпионом всемирной универсиады, абсолютным чемпионом Украины по спортивной гимнастике. И это еще не весь перечень его достижений.

Погиб Александр 29 февраля 2004 високосного года в результате автомобильной аварии... Смерть была мгновенной. Никто не мог даже предположить, что этот позитивный, жизнерадостный, целеустремлен-

ный человек никогда уже не ступит ногой на землю, не улыбнется, не пошутит. Но, к счастью, хорошие люди не забываются, их помнят, любят и ценят. Александр был именно таким человеком. Его жена вместе с родными и близкими уже который год пытается сбереечь в памяти людей воспоминания об Александре – она ежегодно устраивает турниры по спортивной гимнастике имени Александра Береша, которые помогают молодым талантам проявить свои способности в этом спорте, набраться опыта, мастерства и, самое главное, выдержки в гимнастике.

В этом году уже в седьмой раз был проведен международный турнир по спортивной гимнастике имени Александра Береша. Борьба за первенство была длительной и тяжелой. В результате двух дней соревнований золото выиграл спортсмен из Луганска Максим Семенкин, а серебро и бронзу поделили между собой Антон Неудакин и Дмитрий Баркалов. В соревнованиях принимали участие атлеты из России, Беларуси, Молдовы и Украины. Победители на отдельных снарядах получили денежные премии. Не остались без наград и призеры соревнований, а также памятные медали и подарки получили все остальные участники турнира.

Отдельным призом от депутата Херсонского областного совета Артема Кияновского был награжден самый младший участник соревнований. На турнире присутствовали олимпийская чемпионка Лилия ПОДКОПАЕВА и коллега Александра БЕРЕША, серебряный призер олимпиады Александр СВЕТЛИЧНЫЙ, известный украинский боксер Владимир Вирчис, также все тренера и гимнасты, которые были знакомы с Александром. Они выразили свои впечатления от проведенного турнира и приняли участие в изготовлении полуметрового олимпийского шоколадного торта. Все организаторы, участники и зрители турнира получили огромное удовольствие от мероприятия и с нетерпением ждут детского турнира имени Александра Береша, который будет проводиться в Херсоне в марте 2012 года.

Цікавеньке

А ТЫІ веришь в магию шести единиц?

Галина Вишневская

Такая дата выпадает раз в тысячу лет, можно сказать, раз в жизни! 11.11.11 не просто день, на который множество влюбленных пар во всем мире запланировали свою свадьбу. Хотя, безусловно, не зря. Согласно нумерологии, это одна из лучших дат для рождения новой семьи. Брак, заключенный в пятницу 11 ноября 2011 года, обещает быть крепким, успешным и надежным.

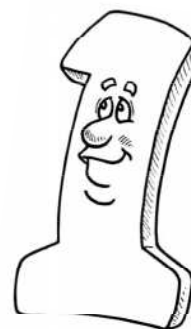
Сами же по себе единицы представляют собой огромную силу. Люди, управляемые числом 11, обладают незаурядными психически-

ми способностями. Поэтому среди них велик процент так называемых магов — ясновидящих и экстрасенсов. Вы родились 11? Покопайтесь в себе, возможно, вам под силу предсказать исход ближайшей сессии =) Те, в чьей дате рождения присутствует эта цифра, уверены в себе и в то же время честолюбивы. Нумерологи считают, что единица делает человека удачливым.

Верите вы в магию единичек или нет, но уж точно не поспорите с тем, что сама по себе дата довольно необычная. Наверное, только в

журнале такая комбинация этих магических цифр уж точно не порадует студента =)

Давно чего-то хотели, но никак не могли решиться? Дерзайте! 11 ноября — отличный день для новых начинаний. И если верить числам, все обязательно получится! Не упустите такую уникальную возможность.

Під прицілом папарацци

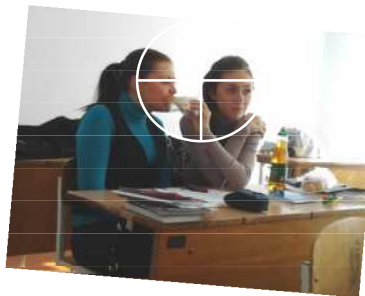
Ніщо не сховається від пильного журналістського ока. Шукати сенсації у повсякденних речах — чи не це велике мистецтво професії? Іноді люди не помічають того, що коїться навколо них. Саме для цього і потрібні журналісти! Що ж, спробуємо вас здивувати.

Сенсація №1. Голодні студенти залишають місто без хліба?

Хлібні полки магазинів пустішають! Ні, наші міські пекарні працюють у звичному темпі. Невеличке журналістське розслідування виявило першопричину цього дивного явища. Вічно голодних студентів од-

ним лише гранітом науки, як виявилось, не прокормиш. Ось і наступають вони на запаси хлібних виробів, де тільки випадає така нагода. І підпільно знищують їх під час перерв в

університеті =) Чого тільки варта одна студентка 361 групи, яка без булки не може прожити ні дня? І таких, як вона, тисячі в усьому Херсоні!

Сенсація №2. Хто загубив помідори у маршрутці?

Авторки цієї публікації нещодавно стали випадковими свідками непересічної події. Кожен з нас, мабуть, колись забував у маршрутках/тролейбусах/таксі особисті речі, але те, що побачили ми... У маршрутці № 43 хтось загубив... помідори! А, може, це просто вдячний пасажир залишив водієві такі оригінальні чайові =)

Сенсація №3. ФФЖ потерпає від сміття!

Винахідливості студентів немає меж, але часом доходить до абсурду. За відсутності урни для сміт-

ОБ'ЄКТИВНО

тя на п'ятому поверсі нашого корпусу "особливо кмітливі" ФФЖешники використовують... столи, які там стоять. Ра-

дує, що студентська братія ніде не пропаде, але ж навіть народна мудрість застерігає не плювати в криницю, з якої вам, можливо,

доведеться пити... Чи не вас, шановне студентство, під час чергової трудової практики змусять прибирати цей "натюрморт"? Може на варто перетворювати рідний факультет на сміттєзвалище?

Сенсація № 4. Хто за нами шпигує?

З першого погляду складно помітити, що такого незвичайного на цій світліні. Ніби знайомий диванчик на 4-му поверсі... Придивіться! Це під час перерви на ньому не проштотхнутися, а потім більше години тепленьке місце пустує...

Цим і скористався мильний котик, зручно влаштувавшись на м'якому дивані. Та ще й замаскувався як — спробуй знайди! До речі, цей звір не єдиний, хто у нас на ФФЖ, як у себе вдома.

Мабуть, кожний з вас не раз помічав хитрючі очі, які видивляються з трав'яних хащ перед входом до корпусу. А там справжнє кошаке царство, в якому панують мурки та мурчики всіх кольорів та розмірів. І всі настільки звикли до них, що навіть не помічають. А дарма, адже пухнасті шпигуни з нас очей не спускають ніколи. Хтозна, що в них на ду-мці...=)

P.S. Щоб "СТУДІЮ" не охрестили жовтою пресою, редакція звертається до своїх читачів. Впевнені у наявності у вас почуття гумору, закликаємо не втрачати його і надалі. Нехай звичайні речі змушують вас посміхатися, адже вміння помічати дрібниці є дуже корисним у нашому непростому житті. Ми ж постараємося шукати для вас нові "сенсації", і, може, наступного разу ви знайдете на цій сторінці своє фото;) Далі буде...

Бюджет и контракт: почувствуй разницу

Одно из основных различий студентов – обучение на бюджете или на контракте. Конечно, все стремятся поступить на бюджет, но в силу разных обстоятельств не у всех это выходит. Однако качество знаний и тем более уровень таланта (что особенно важно на таких факультетах, как журналистика) не зависит от того, бюджетник ты или контрактник. Мы попробовали разобраться, как живет студентам разных форм обучения, и чем их житие-бытие отличается.

Отношение к учебе

Бюджет: Главное преимущество того, кто поступил на бюджет – возможность получать стипендию. Но для этого нужно иметь средний балл не меньше 4 (что получается не у каждого). Естественно такая мотивация (в размере 700 гривен, даже чуть больше) очень сильна для учащихся. Это влияет на отношение к учебе. Ведь те же четверки по некоторым предметам иногда очень даже сложно получить. Приходится представлять тот сладостный момент, когда ты снимаешь свеженькие хрустящие купюры с банкомата... и зубрить, ботанику, учить!

Хотя особо «одаренным» достаточно уже того, что они учатся за счет государства и не платят за это деньги университету. А вот получится ли стипендия – вопрос уже, как говорится, 25-ый. Очень даже удобно, если есть заработок «на стороне», которого достаточно для проживания. Или если родители в состоянии дать столько, сколько тебе хватит. Тогда по поводу учебы мож-

но особо не париться... Но, как правило, стипендию получать хотят все.

Контракт: Иногда контрактникам доводится слышать от бюджетников подобную фразу: «Да будь я на контракте, не парился бы по поводу оценок». Положа руку на сердце — отсутствие материального поощрения действительно расслабляет. Элементарную лень, которую студент-бюджетник может прогнать напоминанием себе о стипендии, тому, у кого ее нет, одолеть сложнее.

С другой стороны стипендия все-таки только стимул, а основной целью пребывания в университете должно оставаться обретение знаний и умений по выбранной специальности. Тогда контрактники, на самом деле желающие их получить, стараются доказать, что ничем не хуже, а может быть, и лучше тех, кто числится на «бесплатном».

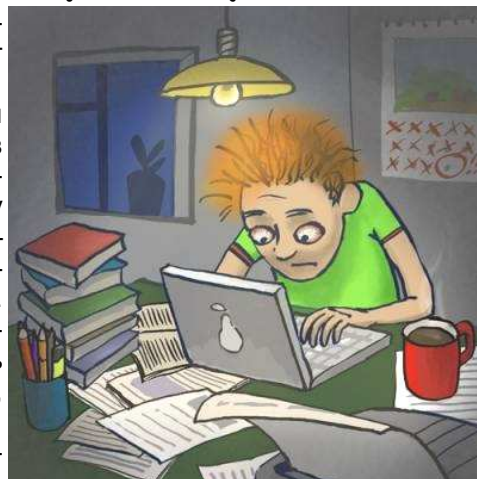
Хотя, бывает, эти попытки нечаянно пресекаются даже достаточно хорошими преподавателями. Вопрос «Тебе 4 или 4,5 нужно? До стипендии не хватает?» сразу напоминает о «непринципиальности» твоей «половинки».

Финансы

Бюджет: Выше уже шла речь о незаменимой стипендии. Вообще принято считать, что ее не хватает. И действительно, студенты, которые снимают жилье, большую часть денег каждый месяц выкладывают «за койку». Плюс элементарное «заплатить за инет», и денег остается разве что на сосиски. Какой там «одеться-обуться?»

Студенты же, которые живут в общежитии, могут позволить себе больше, так как за жилье платят меньше. В этом случае некоторые с уверенностью говорят, что стипендии им хватает. Но тут зависит как бы от самого человека... Ведь кому-то достаточно чая с утра и булки в обед... А кому-то хочется и сапоги новые, и в клуб сходить, и в парикмахерскую... =)

И, наконец, те, кому повезло больше всех – это люди, получающие стипендию и живущие при этом дома с родителями. За квартиру платить не надо, еду покупать, как правило, тоже. Так что кровно заработанную стипендию можно тратить

на себя любимого... Но почему-то именно таким студентам ее не хватает больше всего!

Конечно, студент-бюджетник, как и контрактник, всегда думает, что не плохо было бы где-нибудь подработать. Но важно помнить, что если много времени и сил отдавать работе, то может пострадать учеба, и можно остаться без стипендии... Тут уж надо выбирать.

Контракт: Довольно странный стереотип: «А, ты на контракте учишься, богатая значит?». Да, несомненно, есть семьи, где родители в состоянии и учебу дитяте оплатить, и проживание, и прочие прелести жизни. Но их не абсолютное большинство. Зачастую родители контрактников отличаются от родителей бюджетников тем, что им приходится львиную долю семейного бюджета отдавать в университет. Самые сознательные детишки пытаются подработать, чтобы помочь семье с оплатой обучения.

Особенно нелегко иногородним — им нужно вдобавок к оплате за обучение рассчитываться за жилье. Так что жалобы о вечной нехватке стипендии на новые туфли от бюджетников контрактники иногда воспринимают скептически.

Вот такая картина вырисовывается =) Жизнь бюджетника и контрактника все-таки отличается, но нельзя грести всех под одну гребенку. Не всякий контрактник хуже бюджетника, и не всякий бюджетник оправдывает свое гордое звание. Главное – рвение, желание учиться. Ведь знания и тем, и другим даются одинаково.

Чаювання у Жупини

Коли Юлія Миколаївна Юріна повідомила, що в газету «Новий день» потрібні троє добровольців, ніхто й не здогадувався навіщо. Проте переступити поріг авторитетного на Херсонщині друкованого видання завжди приємно. Хай не в якості постійних штатних кореспондентів (таке поки що лиш у наших снах), але хоча б в якості сумлінних студентів. Тож, зваблені звільненням від пар, Галя, Аліна та авторка цих слів в понеділок 24 жовтня відправились «покоряти» «Новий день».

Які тільки здогадки не з'являлися в наших молодих гарячих розумах, особливо коли дехто з нас блукав вузькими херсонськими вуличками, забувши з переляку, де саме знаходиться омріяна редакція. Та, як виявилось згодом, все це було не дарма.

Головний редактор «Нового дня» Анатолій Жупина та його привітлива секретарка, здається, зраділи нашому візиту. Нарешті відкрилася таємнична завіса, і ми дізналися, з якою метою були «покликані» до редакції. Тож... увага... Нам випала ексклюзивна, почесна можливість заповнювати дорожці бланки на передплату найкрутішої й найпопулярнішої в Херсоні газети – «Нового дня»! Але головний сюрприз чекав нас попереду.

Окрім того, що заповнення цих бланків робота відповідальна, вона ще й не дуже проста. Тож наступив момент, коли ми дещо втомилися. І тут (не повірите!) нас пригостив чаєм сам Анатолій Жупина! Головний редактор «Нового дня» власною персоною приніс нам на підносі не тільки чайок, а й смачні цукерочки! До речі, сам напій був надзвичайно смачний, такого ми ще ніколи в житті не куштували!

Тож тепер з гордістю можемо сказати, що ми, студенти факультету журналістики ХДУ, побували на чаюванні у такої поважної людини, в редакції такого поважного видання. Шкода, не здогадалися кинути монетку, щоб повернутися. Проте не забули ми сфотографуватися. Може, це допоможе нам ще завітати до «Нового дня», але вже в іншій, більш поважній, ролі...=)

ГороскопчеГ

Олеся Товсточуб

Овни

Два тижні пролетять так швидко, що ви навіть не помітите. Справ буде багато, але ви зможете все вирішити і врешті-решт насолодитися відпочинком. Досить вже гордо проходити повз незнайомця\незнайомку, посміхніться!

Телець

Не лінуйтесь вчитися. Покажіть усім, на що ви здатні, блиснить вашим інтелектом перед знайомими. В особистому житті можливі невеликі сварки, але як же без них? Пишіть курсову!

Близнюки

Ви вже здали перший розділ курсової? Якщо ні, дописуйте і трохи відпочиньте. Дозвольте собі хоча б на день забути про проблеми, що вас турбують. Насолоджуйтесь життям.

Рак

Зверніть увагу на людину протилежної статі, яка постійно знаходиться у вашому оточенні, але ви її не помічаєте. Вона потребує вашого тепла (можливо, так само, як і ви?) Не забувайте готуватися до пар.

Лев

Ви, як завжди, на висоті. Ваші очі сяятимуть щастям, не злякайте його. Досить вже постійно нервувати, що все може піти під три чорти. Звичайно, так воно і буде, але змініть ваш погляд на події.

Діва

Можливі стресові ситуації, тому стримуйте спалахи гніву. Наступний тиждень обіцяє залягодити всі прогалини і недо-

ліки минулого. Даруйте оточуючим ваш гарний настрій і милу посмішку! =)

Терези

Два тижні обіцяють бути веселими. Ви встигатимете і підготуватися до пар, і погуляти з друзями. Не відмовляйте близьким у допомозі. Пам'ятайте, що добро повертається.

Скорпіон

Ви відчуєте, як вашим гостем стане меланхолія. Але дуже швидко вона від час відчепиться, не переймається. І посумувати колись же треба. На любовному фронті все окей.

Стрілець

У навчаннях все стабільно. Все, за що ви беретесь, вдається на відмінно. Завершуйте справи до кінця і лягайте спати не пізніше десятої. Вихідні мають пройти ідеально.

Козеріг

Вас порадує кохана людина. Якщо такої ще нема, то цей час не за горами. Можуть виникнути проблеми у навчаннях, але ви все швидко вирішите, і знову настане радість і спокій у вашій душі.

Водолій

Людина, яку ви намагаєтесь покорити, буде у полоні ваших чар. Головне не пасуйте. Але, щоб тримати вас у тонусі, життя підкине кілька невеликих проблем, впораєтесь?

Риби

На наступному тижні чекайте несподіванки. Щось цікаве має трапитися. Якщо нічого не трапиться, звинувачуйте у цьому зірок, а не мене.

Засновник: 361 група
Головний редактор:
Катерина Пономаренко
[http://vkontakte.ru/
id14443275/](http://vkontakte.ru/id14443275/)

Заступник головного редактора: Галина Вишневська
Художній редактор:
Олександра Годіна

Наклад: не визначений
Розповсюджується на території ФФЖ ХДУ